

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 75. Burgundiæ Ducissa Maximiliani conjux vivis erepta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV.
A.C. 1481.

non sine gravi molestia, quamvis non nunquam navi vectus, persecutus est, atque adimpleta voti religione primo Lugdunum rediit, inde Gratianopolim delatus, Sabaudia Ducem invisit. Solutu utriusque colloquio Rex ad castrum Pleffiaci prope Turones pervenit, ubi Comminæo negotium dedit, ut de concordia cum Maximiliano ageret. At primos Comminæi conatus fefellit eventus, Archiduce ad pacem flecti nescio; hic enim existimabat, Ludovicum XI. brevi moriturum, eoque fati erepta Gallos cessione omnium, quæ Regi Burgundicæ Domui eripuisset, pacem redempturos. Quapropter vario obtentu quæsito ad concordiam redire curabat, spe sua non parum aucta ex cursorum relatione, qua Regem non minus animo, quam corpore graviter languere, identidem edocebatur.

§. LXXV.

Burgundicæ Ducissæ Maximiliani conjugis vivis erepta.

Comm. l. 6. c. 3. Attamen inopinatus casus consilia Archiducis evertit; quippe Burgundicæ Ducissæ ejus conjux mortalitatem eo tempore exuit, quo Maximiliani rebus benignior fortuna adspirare cœperat; hæc enim, cum venationi intenta esset, ex equo

*Not Comm.
tom. V. edit.
ult. pag. 271.*

equo ferociente dejecta, lapsu graviter vulnerata est, & accedente postmodum febre, die decima octava, vel ut in notis ad historiam Comminæi habetur, vigesima septima Martii paulo ante Paschæ festâ hoc anno Millesimo quadringentesimo octogesimo secundo Brugæ e vita decessit. Non desunt, qui eam tunc uterum gestasse referunt. Porro ex quatuor annorum connubio tres suscepit liberos, quos inter primus erat Philippus, qui primus hujus nominis Rex Hispaniæ salutatus, in Ecclesia S. Gundulæ Bruxellis sacro fonte ablutus est, ut testatur Olivarius Marchianus; Altera fuit Margarita, quam Ludovicus XI. Delphino filio suo Sponsam selegerat, eam tamen Anno millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio ad suos parentes remisit. Tertio genitus erat Franciscus, qui tamen exiguo admodum tempore superstes vixit. Ingentes ex Ducissæ obitu tumultus, & crebræ inter Flandros animorum dissensiones exoriebantur: hi enim, cum in Maximilianum parum propensi essent, ejusdem liberos Gandavensium curæ committendos esse contendebant, hancque in rem ad Galliarum Regem suos ablegabant Deputatos, qui cum eo de pace & connubio Margaritæ Austriacæ (*) cum

Sæcul. XV.

A C. 1482.

Krantz. 12.

Sax. 29.

Bouter. re-

rum Belgic.

lib. 12.

(*) *Infelix sane Ducissa, quæ Carolo VIII. Hist. Eccles. Tom. XXX. G rum*

Sæcul. XV.
A. C. 1482.

cum Delphino agerent, Maximilianus necessitati temporis ac Gandavensium voluntati non modo parere, sed etiam populo Atrebatensem pacem adeo celebrem, quæ Gandavensium opera inchoata, ac promptissime conclusa fuit, inquit licet suo quoque consensu firmata compellebatur.

§. LXXVI.

*Ariæ civitas a Cordæo ex infidiis
capta.*

Chron.
Joan. Molinet. in Tom.
V. Comm.
Edit. ult.
pag. 260.

Verum priusquam hoc foedus initum esset, Cordæus Ariam urbem in Arthesiæ Comitatu sitam suæ subjecit potestati. Referunt Auctores, quod hæc urbs per summam Joannis Cohemii peritiam Gallis tradita, eidemque triginta aureorum millia, decem millium pedum & centum lancearii in proditionis pretium dati fuerint. Ut res se habeat, id certum est, quod Cordæus urbem toto bello apparatu se aggredi simulaverit, ac primo

tum Delphino desponsata, & in aula Francisci educata, cum adolevisset, propter jus successionis repudiata fuit a Carolo, qui Annam Francisci Britannia Ducis Filiam violentè surripuit. Vide Palatium in Historia Maximiliani lib. 43. cap. 3. num. 5. & 6.